

UNIVERS INGINERESC

BILUNAR DE OPINIE ȘI INFORMARE

Anul IX Nr.20 (186) 16-31 octombrie 1998 1000 lei

“Nu există sărăcie decât din ignoranță.”

(Talmud, aprox. 450)

EDITORIAL

CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ

Alegerea acestei teme pentru o tratare mai amplă în numărul de față a fost determinată - în bună măsură - de două evenimente: prezentarea în cadrul TIB '98 a unui salon distinct consacrat creației tehnico-științifice și acțiunea de protest a numeroși cercetători care au pichetat, trei zile la rând, Palatul Cotroceni. Așadar, pe de o parte, o manifestare expozițională care a ilustrat uriașul potențial de creație al cercetătorilor români și, pe de altă parte, un act al disperării, provocat de situația deosebit de precară pe care o are un domeniu de care depinde, în mod esențial, progresul întregii țări.

Nu dorim în acest editorial să “dublăm” aspectele care vor fi abordate în paginile 4-5, dar nu putem să nu subliniem că protestul cercetătorilor, legat de faptul că nu se respectă prevederea legală privind alocarea a cel puțin 0,8 la sută din PIB pentru cercetare, că Planul național în domeniu este blocat de luni de zile la Ministerul Finanțelor, că nu s-au plătit la timp salariile personalului unor importante institute (Motoare Termice, de Fizică din Iași, de Îmbunătățiri Funciare) ori se plătesc constant doar două treimi din salariu, cum se întâmplă pe platforma de la Măgurele, că nu se utilizează eficient suma rezultată din impozitul de 1 la sută din cifra de afaceri a totalității agenților economici, reprezintă - fiecare în parte și toate la un loc - expresii ale marasmului economic și social în care ne aflăm.

Colegii noștri de breaslă știu prea bine că nici o ramură de activitate nu poate progresa exclusiv pe bază de licențe (care se obțin cu mari sume în valută, pe care nu le avem, de altfel) și că este obligatorie dezvoltarea cercetării proprii. Oricât de săraci am fi, trebuie “să ne luăm de la gură” - cum se spune în termeni mai puțin academici - pentru a asigura condiții minime de efectuare a cercetării științifice la un nivel acceptabil. Acesta este mesajul principal pe care dorim să-l transmitem prin numărul de față al “Universului ingineresc”.

Oricât de mult și de convingător am vorbi despre patriotism, dacă nu vom determina factorii de decizie din țară (între care se află mulți ingineri) să acorde atenția cuvenită cercetării și dacă nu ne vom aduce propria noastră contribuție de pasiune, competență, dăruire la progresul științei românești, nu ne vom face datoria față de acest pământ dăruit de Dumnezeu nu numai prin frumuseți fără seamăn și resurse naturale, ci și prin oameni talentați, capabili să-și schimbe propriul destin pe linia marilor procese novatoare ale întregii umanități.

DESPĂRȚIREA DE ILUZII

Reuniunile succesive care au avut loc la Bruxelles, în ultimul timp, nu lasă nici o urmă de îndoială că “verdictul” Comisiei Europene (organismul executiv al UE) nu va fi unul dintre cele mai favorabile pentru țara noastră. Dl ministru Alexandru Herlea, însărcinat cu șefia Departamentului pentru Integrarea Europeană, a făcut un adevărat tur de forță pentru a prezenta negrul, dacă nu drept alb, cel puțin cenușiu. Pe fond, este vorba despre neîndeplinirea unor angajamente ferme, cu termene care au

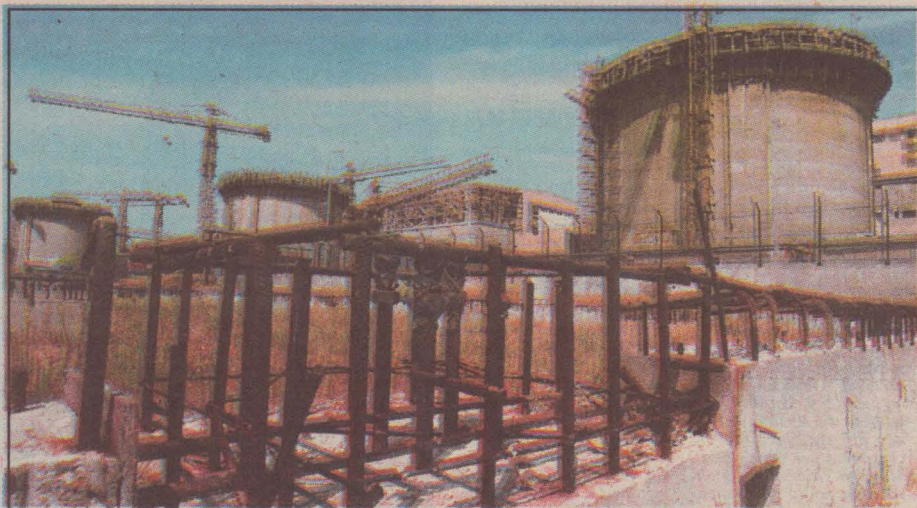
expirat, în special în privința reformei economice. Semnalul transmis de la Bruxelles este cât se poate de clar: dacă nu se va accelera reforma, mai ales prin progrese semnificative în cele două procese fundamentale ale acesteia, privatizarea și restructurarea, România va fi pe ultimul loc între candidatele la integrarea europeană.

Nici festivitățile prilejuate de semnarea de către primul ministru, dl Radu Vasile, împreună cu oficialitățile UE, a programului PHARE pentru țara noastră și a celorlalte

documente de colaborare n-au avut darul să îndulcească “pastila”.

Comparativ cu celelalte țări candidate (nu mai luăm în calcul cele nominalizate pentru începerea negocierilor de aderare, respectiv Ungaria, Polonia, Cehia, Slovenia, Cipru), România este rămasă în urmă și în privința armonizării legislației proprii cu cea a UE. Acest fapt cântărește greu în aprecierile pe care le va conține avizul Comisiei Europene, care urmează să fie dat publicității până la finalul lunii noiembrie a.c.

Nu mai este cazul să ne facem iluzii. A depins și depinde exclusiv de noi să acționăm pentru realizarea obligațiilor asumate de bună voie și nesiliți de nimeni. Dacă țări care se aflau în urma României (ne referim, bunăoară, la Bulgaria și la statele baltice) au reușit să recupereze o mare parte a restanțelor, nu vedem de ce n-am proceda și noi la fel. Nimeni nu ne va sprijini doar pentru “ochii noștri frumoși”. Credibilitatea și mâna de ajutor depind numai de capacitatea noastră de a ne ține de cuvânt. (T.B.)

CNE Cernavodă, Unitatea 2:

simpla abandonare a șantierului sau abandonarea politicii nucleare românești?

Aceasta este puternica impresie lăsată de o scurtă vizită prin șantierul Unității 2 a CNE Cernavodă. În șantier practic nu se mai lucrează. Atmosfera nici măcar nu mai este “încărcată/tensionată”. Lumea s-a consolat. Aici, la Cernavodă, aproape nimeni nu mai crede că lucrările la Unitatea 2 se vor mai relua, cel puțin în următorii ani. Puținii specialiști străini sunt de aceeași opinie.

Procesul de demobilizare efectivă a specialiștilor străini și români, ce a început la 1 septembrie, este în plină desfășurare: astfel, din 40 de specialiști străini, au rămas numai 12; din structurile beneficiarului, până la sfârșitul lunii septembrie au fost disponibilizați circa 200 de specialiști (vor mai rămâne, conform schemei de personal a SN “Nuclearelectrica”, Sucursala “Invest”, numai 278, incluzând structurile de con-

Șantier abandonat?

ducere din București); din componența societăților de construcții-montaj, din circa 2 000 de angajați au fost deja disponibilizați circa 1500; din cei circa 90 de specialiști “împrumutați” de la RAAN-SITON-București, circa 35 se vor întoarce la sediul din București (unde se așteaptă alte disponibilizări); specialiștii angajați pe “pachete de lucrări” de la antreprenori (circa 100) s-au “disponibilizat” deja la 7 septembrie.

Prin prezenta disponibilizare a specialiștilor se “realizează”:

- o pierdere a specialiștilor străini (care au semnat deja alte contracte pentru șantierul CANDU din China, Gentilly-2 etc.), care erau familiarizați cu Unitatea 1, cu mediul specific românesc (mulți învățaseră chiar românește);
- o pierdere a specialiș-

tilor români (fenomenul a început să fie semnalat deja). Ei stabilesc contacte cu firme de intermediere pentru lucru în străinătate (cu precădere țări arabe), se întocmesc CV-uri, se solicită scrisori de recomandare etc. Desigur, nu puțini din cei 10.000 de emigranți români în Canada, în ultimii doi ani (“oameni competenți și curajoși”, după spusele dlui Gilles Duguay, fost ambasador al Canadei în România), provin direct de pe șantierul de la Cernavodă sau din restul industriei nucleare;

- se pierd specialiștii cu experiență de la construcția Unității 1, formați cu atâta greutate și chel-

tuală. În nici șase luni, nu vom avea nu numai specialiști în management (ce începuseră de abia acum să se formeze), dar nici în problemele tehnice.

Practic, echipa de conducere a proiectului este în plin proces de dizolvare.

Am putea vorbi chiar de o adevărată “crimă” a acțiunii actuale de demobilizare. De ce? Pentru că prin actuala demobilizare s-a pus carul înaintea boilor. Demobilizarea nu trebuia decretată decât după terminarea acțiunilor de conservare. Hărțile de asigurare a calității nu sunt încă finalizate. O oprire a

H. Mocanu, Cernavodă

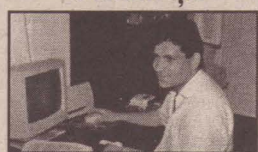
(Continuare în pag.6)

pag. BUMBEȘTI - LIVEZENI

2 50 DE ANI

pag. Informatizarea societății românești

pag. Forum informatic la

8 ifabo '98

50 de ani de la punerea în exploatare a Liniei ferate Bumbesti-Livezeni

● O mare realizare inginerescă

Evocările personale ale unui participant

(Urmare din nr. trecut)

Este locul să precizez că structura geologică a Defileului este foarte capricioasă, roci dure, chiar foarte dure (Similoi, Piciorul Drogului) alternează la mică distanță cu terenuri de umplură (tunelul Ponorăta), grohotișuri (tunelul Bolz) sau fugitive (stația CF Lainici). În multe locuri, fundațiile pentru viaducte sau ziduri de sprijin trebuiau săpate foarte adânc până la roca sănătoasă: zidul de sprijin de la ieșirea din tunelul Feregea sau cel din stația Lainici, viaductul de la intrarea în tunelul Lainici, fundațiile podului peste Jiu de la Livezeni, una din ele executată pe cheson cu aer comprimat. Sistarea chiar pe termen scurt a unor asemenea construcții însemna compromiterea lor definitivă și transformarea utilajelor în fier vechi. Sub presiunea evenimentelor și a insistențelor pro și contra continuării lucrărilor, în vara anului 1943 au sosit pe Defileu ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, prof. ing. Constantin Bușilă - judecat și condamnat în procesul guvernului Antonescu, mort în închisoare și directorul general al CFR, general Orezeanu. Concluzia curajoasă, patriotică și justă în perspectiva viitorului a fost continuarea lucrărilor, dar cu o participare necondiționată a oamenilor de pe șantieri și solicitanți cât mai modeste la organele centrale. Cu alte cuvinte: descurcați-vă singuri.

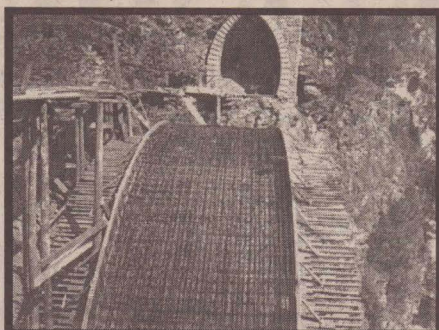
La scurt timp după această deplasare au fost detașați la Inspectia LS Petroșani câțiva tineri ingineri evrei, absolvenți ai Politehnicii din București, dintre care, după 23 August 1944, Raul Săveanu a fost promovat în inspector conducător adjunct, iar Moscovici Solomon, șeful Secției I LS Meri. Ambii au ocupat începând cu 1950 posturi importante în administrația centrală de stat.

În aceste condiții, lucrările s-au desfășurat într-un ritm destul de susținut, au fost finalizate cu bine tunelele Ponorăta, Bolz și Lespezi, infrastructura podului Similoi, așa că la începutul anului 1948 așteptam tablierul uzinat la Reșița, după montarea căruia se putea poza calea până la Piciorul Drogului, ultimul obstacol înainte de stația Lainici. La acest tunel, lung de peste 400 m, executat după metoda belgiană, conducerea a avut-o de la început și până la sfârșit Rodolfo de Pauli, un italian maghiarizat din Iscroni, care a dispărut o dată cu terminarea zidăriei. Era un om foarte energic și în toamna anului 1944, când trupe sovietice au trecut pe Defileu, el nu a înțetat să lucreze la săpături și atunci când se dinamita a trimis în șosea oameni cu fanioane roșii care au oprit de multe ori coloanele nesfârșite de camioane și blindate, până ce cu greu am putut stabili o legătură și să-l determin să nu se mai joace cu focul, mai ales că nimeni nu știa rușești iar rușii albi, singurii interpreți disponibili, dispăruseră în natură de frică să nu fie

luați la întrebări de foștii lor adversari. La acest obiectiv a fost o activitate aprigă, contra cronometru, el fiind ultima lucrare terminată pe loturile 1 și 2.

Câteva luni după naționalizarea întreprinderilor noastre, din iunie 1947, s-a hotărât terminarea de urgență a restului de circa 15% din lucrări prin trimiterea de brigadierii, recrutați în rândul tinerilor din toată țara și îndeosebi din Moldova greu încercată de război, dar și de doi ani de secetă. Total necalificați dar entuziaști și animați cu dibăcie de șefii de brigadă, erau comandați de un tânăr numit P. Constantinescu, care făcuse un stagiu de brigadier în Iugoslavia lui Tito, tot la lucrări de CF. Pe Defileu conducerea lucrărilor a fost preluată de un comandament condus de un politruc numit Enescu, asistat de Radnev, fostul deținut politic de la atelierul de fierărie Meri, de comandantul brigadierilor, de ing. Ion Rusmănică și, foarte șters și timid, de ing. Gherșanoc, ca reprezentant al întreprinderilor naționalizate, devenite ulterior CLRS - Centrala Lucrărilor Rutiere și Speciale. Venirea brigadierilor pentru restul de sub 15% din lucrări - și aceasta localizată la câteva obiective (tunelul Polatiște, Borzii Veneți, Piciorul Drogului etc.) - a declanșat o serie de evenimente și atitudini insolite: nesfârșite taifasuri nocturne de "analiza muncii", îndocitrinare politică și angajamente, apariția în zonă a fel de fel de artiști și scriitori care își stabiliseră un fel de sediu la cafeneaua-restaurant "București" din Petroșani, lansarea pe șantieră a expresiei "hei-rup", o noutate absolută la construcțiile ingineresti plus locuințe de felul "Noi cu sapa și lopata o să dăm tunelul gata". Pe șantier se foloseau linii înguste pe care vagoanele încărcate se răsturnau adeseori. Era prilejul unor demonstrații de solidaritate muncitorească, brigadierii se adunau în număr mare, cu răngi, cu mâna liberă și se opinteau să repună vagonetul pe linie. Ingerul sau șeful de șantier, în loc să se preocupe de buna stare a căii, era tentat să pună și el mâna pe o rangă și să dea semnalul cu "hei-rup", spre consternarea meșterilor de "modă veche". A se vedea filmul "Răsuna Valea", în care maestrul Radu Beligan înfrunchează un asemenea personaj.

Un alt aspect mai grav a fost în cele 8-10 luni cât a durat prezența brigadierilor, abundența și dezmațul de materiale și de deosebire a lemnăriei. În condițiile tehnologiei anilor '30-'40, construcția tunelelor cu metoda belgiană și mai ales austriacă și cîntrele pentru viaducte necesitau mari cantități de lemn rotund și ecarisat. Ecologistii au dat la lătare și receptivi la experiența unora din taseronii italieni pomeniți mai sus, am reușit să reducem simțitor acest consum tipizând și, deci, refozind piesele de rezistență, buși și scheller, precum și cîntrelele pe totă durata șantierei.

Armarea bolții de la viaductul Locuri Rele. Se vede intrarea în tunelul cu același nume.

De la stânga la dreapta: generalul Orezeanu, director general CFR, ing. C.N. Vasilescu-Baronul, antreprenorul lotului 5, prof. ing. C. Bușilă, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, ing. Teodor Atanăscu, director L.S.

În fața Mănăstirii Lainici: din spate Protesinghelul Visarion Toio, staret și ing. Emil Prager; tânărul cu șapcă și pantaloni bufanți este agentul Siguranței, Bobicescu, cel care a "acoperit" prezența tehnicianului evreu Carol Zaharia Novac pe lotul I în intervalul 1940-1944.

Ingerii țineau la zi analize pentru consumul efectiv de materiale și manoperă pe diferite faze și categorii de lucrări. Șocul risipei de

mijloace, lemnul nou ciopârțit și folosit fără nici o noimă a căpătat proporții periculoase, când orice încercări de economisire venite din partea

Radio - 70 de ani

Școala românească de radioelectronică

Aniversarea a 7 decenii de existență a Radioului în România este un fericit prilej de bilanț. Ar fi superficial să încercăm să detașăm importanța radiodifuziunii în viața țării. Dacă în primii 30-40 de ani de existență, radioul deținea prioritatea informării la nivel global, o dată cu apariția mijloacelor video el a trebuit să împartă aceste privilegii cu televiziunea. Într-o lume invadată de producțiile video, televiziuni, clipuri, multimedia, radioul își păstrează un procent confortabil de audiență. Mai mult, o dată cu apariția posturilor locale de radio în unde ultrascurte, audiența radioului a crescut. Avem deci toate temeiurile să credem că radioul va rămâne un mijloc major de informare și o sursă inalterabilă de propagare a actului cultural.

Exprimând deci optimismul meu vis-a-vis de perenitatea comunicării radiofonice, este natural, subliniind din capul locului

importanța majoră a activității corpului redacțional, să spunem că la bunul mers al instituției în cauză, folosind o formulare modestă, partea tehnică își aduce o contribuție importantă. Nu este în intenția mea de a prezenta evoluția părții tehnice. O vor face mult mai bine colegii ingineri electroniști conducând activitatea tehnică. Este mai util să punctez unele căi paralele de dezvoltare din radiodifuziune și din învățământul politehnic.

Punctul de pornire al radiocomunicațiilor îl constituie descoperirile fundamentale a patru cercetători remarcabili: Heinrich Hertz (cel care a pus în evidență undele electromagnetice prevăzute de teoria lui Maxwell), E. doudard Branly (inventatorul cohererului care îl poartă numele), Alexandru Popov (inventatorul antenei de emisie), Guglielmo Marconi (realizatorul primei trans-

DIN VÂRFUL PENITEI

Inteligența

Inteligența-i calitate
Ce leagă prin diversitate,
Opusă deci prostiei, care
Dezbină prin asemănare.

prof. dr. ing. Corneliu Berbente

Programul politic

Și astăzi, ca și altădată,
Pe plaiul nostru micoritic,
Minciuna a fost ridicată
La rangul de program politic.

ing. Jean Buhman

(Din antologia "Ce-mi șoptește mie muza",
de Valerian Liță)

vechilor cadre a fost taxată cu vigilență proletară drept sabotaj. Pe loturile 1 și 2, aceste evenimente au creat o situație tensionată care era pe cale să ducă la un proces public de sabotaj, de care ne-a scăpat numai intervenția oportună a inginerului Emil Calmanovici, aflat încă pentru puțină vreme în grațiile Partidului, dar și - mai ales - retragerea precipitată a politrucului Enescu, implicat într-un mini-scandal de moravuri, după regula bine cunoscută "cherchez la femme". Toate peripețiile juridice, politice și picante le-am aflat prin bunăvoința unei operațiuni de la Centrala Telefonică Petroșani, care obișnuia să asculte convorbirile politrucului, o apariție ciudată în peisajul orasului.

Într-o atmosferă de pură isterie, cu strigăte de felul "Cu partidul nostru în frunte spargem munte după munte", în care adevărații responsabili - artizani ai lucrărilor, în frunte cu I. Rusmănică - vegheau eficient dar fără pic de ostentație, 24 de ore din 24, ca totul să decurgă bine și să nu se producă accidente tehnice sau de persoane, în fine, în ultimele zile ale lui octombrie 1948, calea ferată era pozată și încercată pe toată porțiunea Meri-Livezeni. Festivitățile inaugurării s-au desfășurat în ziua de 31 octombrie 1940 la Lunca Mare - singurul loc unde se putea organiza o adunare populară de proporții și amenajă mesele festive

obișnuite. Cu trei zile înainte a fost interzisă orice deplasare pe tot Defileul. Pe taluze au fost postați un fel de vigili cu bransarde roșii distinctive. Încă din zorii zilei, numeroase garnituri de tren au transportat mii de locuitori din Oltenia și Hunedoara până la stația Lainici, de unde această multime era dirijată la Lunca Mare. Festivitatea a fost prezidată de Gheorghiu Dej și au fost împărțite decorații noilor veniți, după care a urmat masa tovarășească bine udată după regulă. Trebuie să precizez, spre cinstea Căilor Ferate, că imediat după inaugurare au început să circule cu regularitate garniturile de pasageri și marfă, în primii ani cu restricții de viteză între Valea Sadului și Livezeni. S-au executat în continuare unele lucrări de consolidare - cu deosebire a rambleelor, plantarea taluzelor, drenuri și rigole de scurgerea apelor, iar mai târziu, după rectificarea porțiunii Petroșani-Subcetate, a fost electricificat întreg traseul Filiași-Simeria. În anii 1949-1950 am colaborat, din partea CLRS, cu ing. Lehrer și Gutman de la CFR la lichidarea financiară a lucrărilor și am fost delegat la recepțiile provizorii și definitive, cu care ocazie am mai parcurs, ultima oară pe jos, întregul traseu de la podul Pleșa până la stația Livezeni, împreună cu întreaga comisie de recepție.

ing. Teodor Niculescu

misii radio). Din acel moment, era comunicațiilor electromagnetice începuse. Este important de subliniat că, în prezent - și este de așteptat că și în viitor - singurul mijloc eficient de transmisie, de amplificare a semnalelor, în nivel și în putere, este cel electric. De aici, fără a face o pleoară "pro domo", decurge importanța majoră a electricității, în zilele noastre a electronicii și a mijloacelor numerice. Că acest fapt fundamental a fost sesizat în țara noastră încă de la început, este atestat prin aceea că prima transmisie radio a avut loc la Pittsburgh (SUA) în 1920, cu numai opt ani înainte de începutul radiodifuziunii în România.

Școala românească s-a înscris, încă de la începuturile radiofoniei, pe linia înțelegerii profunde a efectelor fundamentale (propagarea undelor electromagnetice, modulația, detecția), a elaborării unor modele adecvate din punct de vedere teoretic cât și din punct de vedere aplicativ. Este neîndoiș că întemeietorul școlii românești de radioelectronică trebuie considerat profesorul

Ion (Iancu) Constantinescu. În 1924, el contribuie decisiv la înființarea, în cadrul Școlii Politehnice din București (actualmente Universitatea Politehnică București - UPB) a unei subsecții de electrocomunicații, care ulterior, în 1954, devine Facultatea de Electronică și Telecomunicații. Preocupările privind comunicațiile sub diferite aspecte, analogice și numerice, intervenind în tehnica actuală sunt dezvoltate în Catedra de telecomunicații din facultatea cu același nume. Profesorul I.C. a introdus metode moderne de lucru, cum ar fi calculul operațional, ecuațiile lui Maxwell etc. Cel care a structurat pe linie modernă învățământul de radioelectronică a fost profesorul Tudor Tănăsescu (Academia Română), primul doctor în electronică din România și autor al primului curs de Radiocomunicații.

Numeroase contribuții în domeniul instrumentelor teoretice și aplicative folosite în tehnica comunicațiilor, în particular în radiodifuziune și radiocomunicații sunt datorate unor cadre didactice de

IMM-urile - CENUȘĂREASA TRANZIȚIEI?

Ecourile pe care le are ancheta noastră ne îndreptășesc să prezentăm, în continuare, câteva opinii ale unor colegi de breaslă. Se dovedește - încă o dată - că discuțiile despre stadiul actual și perspectivele sectorului privat din economie se justifică doar în măsura în care abordează aspecte concrete, fapte de viață, elemente ale unei experiențe mai mult sau mai puțin îndelungate.

Așadar, continuăm să consemnăm răspunsuri la întrebarea:

"Ce dificultăți întâmpinați în desfășurarea activității dv. și cum vedeți depășirea lor?"

Ing. Cezarina Vasiliu - "Microbras" - SRL: "Întâmplarea face ca întrebarea dv. să fie adresată în zilele în care atât Camera de Comerț și Industrie, cât și Consiliul National al Întreprinderilor Mici și Mijlocii au acordat premiilor IMM-urilor care au obținut rezultate deosebite. Nu doresc să subapreciez respectivele rezultate, care s-au obținut, sunt convinsă, cu eforturi deosebite. Mi se pare, însă, semnificativ faptul că șeful statului, primul ministru, alte personalități își aduc aminte de IMM-uri doar cu ocazii festive. Mai mult decât atât: în discursurile oficiale s-a afirmat că s-a trimis la Parlament proiectul de lege referitoare la IMM-uri. Doresc să-i informez pe cei care au făcut astfel de declarații că până la 20 octombrie a.c., un asemenea proiect nu ajunsese nici la Senat, nici la Camera Deputaților. Cred că nu trebuie să spun mai mult sau mai multe. Faptul mi se pare concludent pentru dezinteresul cras față de IMM-uri, în vădăti și gravă contradicție cu declarațiile mai-marilor zilei."

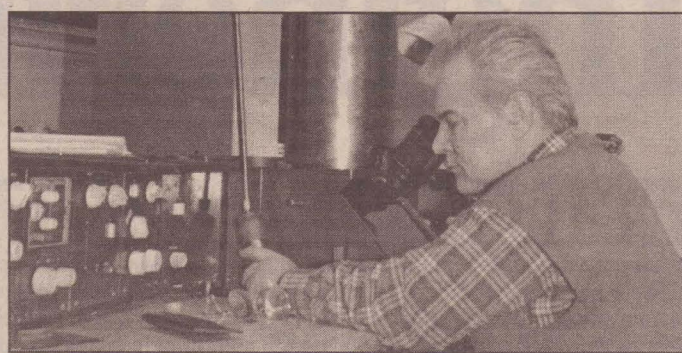
Ing. Aurora Cornișteanu - "Valotext" - SRL: "Cu toate că bugetul pe anul acesta a fost aprobat

în luna mai, cu toate că a fost rectificat în luna august, când m-am dus să obțin un credit din cele 80 miliarde de lei care s-au alocat pentru IMM-uri, am constatat că la nici una din băncile indicate nu sosiseră instrucțiunile aferente, așa că am fost plimbată de la un ghișeu la altul și n-am primit - până la urmă - nici un răspuns. M-am adresat Ministerului Muncii și Protecției Sociale, care - am aflat - gestionează cele 80 miliarde de lei. Mi s-a spus (la 16 octombrie a.c.) că sunt în curs de întocmire instrucțiunile necesare și că, în curând, vor fi remise băncilor. Mă întreb: dacă vor mai trece câteva săptămâni până când se vor lămurii lucrurile, oare anul 1998 nu este pierdut chiar pentru bruma de sprijin financiar care ni s-a promis?"

Ing. Aureliu Ichim - "Chimostart" - SRL: "Am citit opiniile exprimate în numerele precedente și trebuie să mă delimitez de pozițiile acelor colegi care au aerul că solicită de la stat tot felul de favoruri. Vreau să spun cu toată răspunderea că - în urma studierii experienței din alte țări - sprijinirea IMM-urilor reprezintă o politică de stat îndreptată spre... sprijinirea statului. În țările dezvoltate, fără excepție, cea mai mare parte a impozitelor se obține de la întreprinzătorii mici și mijlocii. Pe profiturile acestora se bazează cheltuielile pentru învățământ, sănătate, apărare etc. Apoi, este în interesul statului să existe bunăstare, pace socială. Prin locurile de muncă pe care le asigură, prin produsele și serviciile puse la dispoziția populației, IMM-urile reprezintă și un factor de stabilitate, inclusiv politică. La noi, lucrurile acestea nu se înțeleg sau se înțeleg eronat. Pentru a mă pronunța în legătură cu obligațiile statului față de IMM-uri trebuie să văd - mai întâi - ce va conține proiectul de lege care ni se promite de doi ani. În lipsa acestui proiect, orice discuție devine inutilă."

Ing. Isidor Cișmaș - "CNC-Expres" - SRL: "Mi-am început afacerea la circa 6 luni după Revoluție, profitând de prevederile Decretului-Lege nr. 54/1990. Am un atelier de confecționat și

reparat piese auto. Deoarece am început activitatea pe cont propriu, mai devreme decât alții, și am reușit să-mi fac o bună clientelă, nu am a mă plânge. L-aș mânia pe Dumnezeu. Am beneficiat și de prima Lege privind impozitul pe profit și am putut să aduc din import unele utilaje moderne, care îmi permit să execut lucrări de calitate cu costuri relativ reduse. Între timp, facilitățile s-au restrâns, iar creditele au devenit tot mai scumpe. În loc să beneficiem de mai multe facilități, avem tot mai puține. Din această cauză mă văd în imposibilitatea de a mai face investiții. Din câte știu, mai toți întreprinzătorii mici și mijlocii se află în această situație. Cred că o primă măsură ar fi revenirea la facilitățile de care am beneficiat. După aceea, vom vedea..."

Ing. Maria Avramescu - "Sarmat" - SRL: "Nu cred în utilitatea unor astfel de anchete. V-o spun cu toată sinceritatea. În ultimii ani s-au făcut - cred că nu exagerez - mii de propuneri pentru sprijinirea sectorului privat. Guvernării nici măcar nu au catadiscis să răspundă, chiar să dea explicații de ce nu pot să accepte unele propuneri. Față de această

atitudine, ce se se mai discute? Este de prisos!"

Ing. Barbu Fleștiu - "Hora" - SRL: "Întrucât întrebarea mi-a fost adresată de o publicație AGIR, doresc să fac sugestia ca Asociația noastră să se implice în sprijinirea IMM-urilor, deoarece - din câte cunosc - în activitatea întreprinderilor mici și mijlocii sunt antrenați mulți ingineri.

Propunerile făcute în cadrul anchetei s-ar putea remite oficial de către AGIR unui for guvernamental abilitat. Pentru această sinteză aș ruga să se rețină și propunerea mea: înființarea unei bănci specializate a IMM-urilor, care să acorde credite în condiții cât mai avantajoase pentru noi."

Au consemnat Alexandru Brateș și Adrian Costeanu

CE PRODUCEM NOI ȘI CE FAC EI?

Cu toții simțim diferențele dintre produsele românești și cele din Apus. Ne revoltăm și emitem judecăți pripite, învinovățind soarta, străinii sau pe vecinii noștri. Situația este reală, firească și nu depinde de calitățile poporului sau ale tehnicii românești, ci de obiectivizarea observatorilor prin înțelegerea fenomenului și participarea la îndreptarea lucrurilor.

Opiunea noastră pentru economia de piață se pare că este pur formală, din necunoașterea exactă a mecanismelor, practicilor și rețetelor specifice. Ca urmare, circa 70% dintre ai noștri doresc Uniunea Europeană și NATO, dar 71% se comportă după mentalitatea și stilul vecin la locul de muncă, același sau la piață. Prin analiza specialiștilor și dezbateri, trebuie să trecem de zona macroeconomică (condiție sine-qua-non) și să atacăm realitățile pragmatice, nu mai puțin importante.

Astăzi, cel puțin de la Atlantic la Oceanul Indian, putem vedea că în marile magazine se găsesc aceleași produse - de la automobile la înghețată - furnizate de aceleași firme, care se impun la un moment dat pe o piață uriașă. Amploarea seriei de fabricație (eficiența) și fondurile vehiculate pot fi foarte greu concurate, considerând și politica țărilor bogate de origine, de susținere a exporturilor proprii.

Successul pe piață fiind dictat de organizare și performanță, în jurul marilor fabricanți s-a creat pe orizontală o industrie de furnizori, subcontractanți care asigură logistic necesarul de componente tipizate, semifabricate, materiale, ingrediente și prestări de

servicii de înalt profesionalism.

Un exemplu semnificativ este chiar Elveția, care și-a reprofilat industria în mare parte pe firme subcontractante, specializate pe oferta de scule și instrumente de control de mare precizie, abrazivi performanți, aparatură hidraulică, execuția de piese așchiate sau ștanțate precis.

Bazat pe o astfel de ofertă, fabricantul principal, prelundu de pe piață 60-80% din componentele necesare, își valorifică optim ideile și know-how-ul specific, reducându-și la minim spațiile de producție, mijloacele financiare imobilizate, ciclul de fabricație, flexibilizându-și adaptarea la noi produse și având în mare măsură rezolvate probleme de calitate prin certificatele furniturilor.

Correspondența acestei diviziuni a muncii, analize recente au relevat spectaculos adevărul pieții, că în relațiile vânzător-beneficiar, la selecția dintre ofertele pieței concurențiale primează criteriul seriozității contractuale (respectarea termenelor "just-in-time"), al calității și apoi al performanțelor și costului.

Comparativ, produsele românești reprezintă încă expresia unui sistem interesat să asigure un minim necesar vieții societății, programat și repartizat centralizat, deci fără cerințe estetice de reclamă și promovare. Calitatea a fost în mare parte viciată și de concepția autarhică a asimilării interne a tuturor componentelor, cu statut de înlocuitori, dar mai ales din disiparea capacității de concepție a ingineriei în prea multe proiecte de asimilare-omologare-orga-

nizare a producției.

Pentru mascarea sistemului defectuos, neperformant, un mare efort s-a irosit pentru asimilarea propagandistică a unor exemplare spectaculoase, de expoziție, dar fără valoare practică de exploatare.

Pe de altă parte, nevoia imperioasă de valută a dus la realizarea unor bunuri destinate exportului, bazate pe materii prime de calitate deosebită, dar cu costuri reale camuflurate prin subvenționarea centralizată.

În fine, lipsa coerenței manageriatului în eficiența economică și gestionarea averii statului a condus treptat la selecția cadrelor și multă impostură. Efectul s-a putut remarca în regresul unor sectoare industriale performante cândva, dar depreciate prin derogările impuse activității la calitate și tehnologie. Vezi utilajele agricole, petroliere, materialul rulant și vapoarele.

Totul s-a realizat de către ingineri prost îndrumați, prost organizați, dar răspunzând necesităților fostei piețe CAER.

Dar tot oamenii acestui pământ au construit Podul Cernavodă, halele industriale ale Uzinelor Malaxa sau Obor, au avut prioritățile și realizările din aeronautică și procesarea petrolului, locomotivele și automotoarele Reșița, au oferit lumii stofele Scherg, pieliaria Mociornă, încălțăminte Guban, vinurile și conservele de pește sau fructe, poftite de întreaga Europă!

În situația actuală, reabilitarea industriei noastre, dezvoltată extensiv și blocată de lipsa fondurilor, organizare deficitară și dotare perimată, se poate face numai prin deschiderea totală (dar selectivă) la circuitul

internațional. Nu contează cine este stăpânul fabricii, ci asigurarea locurilor de muncă, profesionalizarea și organizarea vestică, oamenii putând oricând reclădi noi patrimonii ale unui stat revigorat!

Prioritare sunt reedificarea bazei industriei, fabricarea componentelor tipizate, a semifabricatelor și prestarea de prelucrări mecanice pe utilajele existente, perfect satisfăcătoare în acest scop. Dacă se consideră că acestea sunt practic amortizate, în locul casării, ele pot fi utilizate, la regie minimă, pentru subcontractarea de piese simple sub îndrumarea firmelor vestice - calicentă și organizare - totodată posesoare de piețe și marketing performant.

Strategia propusă nu depinde de definitivarea programelor sectoriale de perspectivă, ea referindu-se la componente valabile universale, în toate ramurile industriilor mecanice. Un calcul estimativ poate aprecia o piață anuală de circa 100 milioane USD numai pentru sectorul de pregătire a fabricației din România.

Totodată trebuie menținute fabricile cu rol strategic, producătoare de bunuri vitale pentru o țară: material rulant, utilaj petrolier, agricol sau de tehnicate deosebite, cu rol de pivot tehnologic, ca aeronautica.

Cele expuse susțin necesitatea implicării și solidarității specialiștilor noștri, căi de realiniere la nivelul pieței mondiale existând - singura mare primărie fiind chiar dispariția lor - și anume prin inginerii din proiectare și cercetare, precum și cei din diaspora, încă doriți să se implice în țara lor natală.

Ing. Dan Ghelase

mare prestigiu: profesorul Gheorghe Cartianu (Academia Română), realizator al primelor transmisii cu modulație de frecvență pe unde metrice (1952) și autor al unei prestigioase monografii, Modulația de frecvență, tradusă în mai multe limbi; profesorul Sergiu Condrea, autor a numeroase cercetări în domeniul modulației și profesorul Edmond Nicolau, autor al unui mare număr de lucrări consacrate circuitelor de radio-comunicații și sistemelor radiante. Pentru acești iluștri profesori, dascăli a numeroase generații de ingineri electroniști, conducând la diferite nivele activitatea din Radio-difuziune și autori ai unor cărți de referință, putem spune, parafrazând pe Horațiu (Ode): "Non omnis moriar" (nu voi muri cu totul), căci activitatea și realizările lor vor înfrunta uzura nemiloasă a timpului.

prof. dr. ing. Dumitru Stanomir, UPB

Inginerii și cerce

De regulă, marile dificultăți care marchează existența noastră și a semenilor noștri sunt puse pe seama tranziției spre economia de piață și constituirea unui autentic stat de drept. Fără să negăm că - pretutindeni în lume - tranziția este un proces dureros, cu mari costuri sociale, se cuvine să privim cu atenție realitățile noastre și să tragem concluziile de rigoare: nu tot ce merge rău în țară se explică prin greutățile inerente ale tranziției. Nu este inevitabil să plătim pentru "a fi mai bine" cu o perioadă mult prea îndelungată "de rău".

Paginile de față își propun să combată fatalismul și pasivitatea, fie și numai prin relevarea faptului că există soluții și că extrem de multe depind de noi, de factori subiectivi, pentru a ieși din criza politică, economică și socială în care ne aflăm de prea multă vreme.

Bugetul rectificat pe 1998

"S-a tăiat în carne vie"

La 21 septembrie 1998 a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/1998 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul în curs.

Art. 22 al Ordonanței sună astfel:

"(1) Cheltuielile pentru cercetare științifică se diminuează cu suma de 138,8 miliarde lei.

(2) În anul 1998, Ministerul Cercetării și Tehnologiei este autorizat, conform prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 59/1997 cu privire la finanțarea în sistem descentralizat în domeniul științei, tehnologiei și inovării, să angajeze pentru anul 1998 fonduri de până la 723,4 miliarde lei pentru finanțarea programelor de cercetare-dezvoltare și stimulare a inovării prevăzute în Planul național."

Ce s-a întâmplat, de fapt?

Din suma de 1210 miliarde de lei prevăzută inițial în bugetul de stat pe 1998 s-au amputat 138,8 miliarde lei, dar nici suma care a rămas nu se alocă în întregime, ci numai 723,4 miliarde de lei. Însă lucrurile se complică deoarece nici până la data trimiterii la tipar a acestor pagini nu s-a aprobat Planul național. Așa că, banii - în bună măsură - riscă să nu fie cheltuiți.

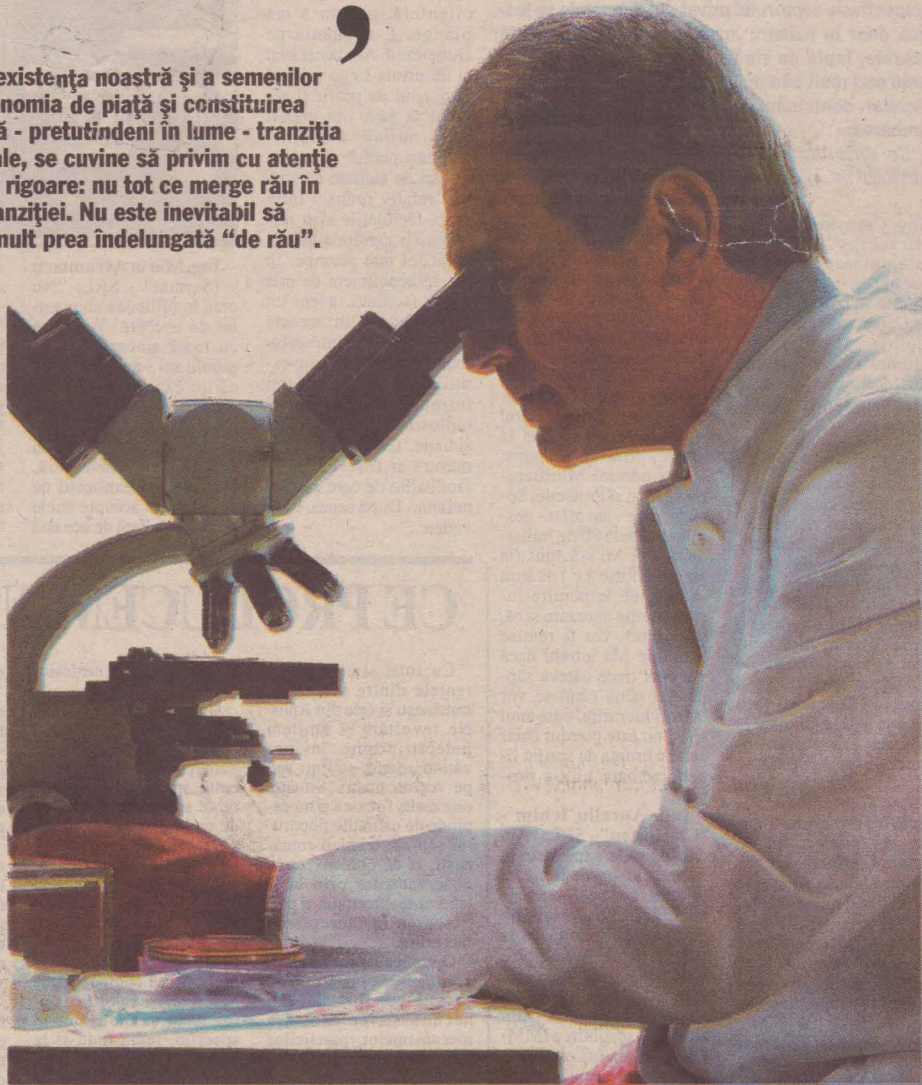
Cea mai mare parte a reducerii, respectiv peste 100 miliarde de lei, se operează în domeniul cercetării propriu-zise, adică nu se mai finanțează o serie de proiecte și secții sau colective din diverse instituții. Urmează cheltuielile materiale curente și, evident, cheltuielile pentru salarii.

Aceste date nu mai au nevoie - credem - de comentarii.

O năluca numită Plan național de cercetare-dezvoltare

Într-o declarație de presă, dl Horia Ene, ministrul cercetării și tehnologiei, a afirmat că vina pentru marea întârziere înregistrată în procesul avizării și adoptării Programului Național din domeniul aparține unor colegi din Cabinet, în special celor de la Ministerul Finanțelor. Fapt este că au mai rămas, practic, mai puțin de două luni din anul în curs și nu mai este posibil nici măcar să se mai deruleze experimentele preconizate în vederea trecerii la aplicarea Planului respectiv.

În ceea ce privește proiectul de Plan, dl ministru a subliniat că are tendința de a regrupa forțele pe direcțiile prioritare, fiind pus de acord cu programele-cadru ale Uniunii Europene. "Sperăm că vom avea condițiile necesare pentru a trece efectiv la aplicarea Planului de la 1 ianuarie 1999 - a afirmat dl Horia Ene. Țin să subliniez că o dată cu trecerea la aplicarea Planului se schimbă întreaga concepție de finanțare, în sensul că nu se mai alocă fonduri pe institute, ci pe competențe. Adică, atribuirea unui program sau subprogram din Plan se va face prin competiție. Există o metodologie - care a fost aprobată de Guvern - potrivit căreia se organizează licitații, supervizate de Comisia de specialitate a programului respectiv. Considerăm că - în acest fel - vom face un mare pas înainte pentru relansarea cercetării științifico-tehnice românești".

IMPAS - este o apreciere incorectă

Am convingerea că punerea a tot felul de etichete unor procese și fenomene actuale este o treabă contraproductivă. Ne întrecem în a gândi metafore cât mai expresive, consumând inutil energia. Cred că este exagerat să afirmăm, așa cum o fac foarte mulți, că și cercetarea științifică se află în impas, ca întreaga societate românească. Nu în toate institutele și nu în toate domeniile se înregistrează reculuri sau stagnări. O apreciere globală este riscantă și datorită modului în care ar trebui să se caute soluțiile. Nu toate programele, nu toate proiectele prezintă aceeași importanță. Dacă nu se va opera o selecție, dacă nu se vor stabili priorități și ierarhizări, până la nivel de produs sau grupe de produse, nu se va reuși să se facă și o finanțare adecvată.

Avem nevoie de stabilirea unor obiective - fundamentate, la rândul lor, de cercetarea științifică - pe termen mediu și lung, în așa fel încât să existe o orientare corespunzătoare, o coerență minimă și o legătură intrinsecă, normală cu economia națională, cu alte structuri ale societății.

Într-o asemenea viziune s-ar putea alege mai bine și ceea ce trebuie să se finanțeze de la bugetul de stat și ceea ce se poate realiza cu resurse financiare proprii.

În ceea ce privește mult-discutata problemă a "exodului creierelor", sigur, este extrem de neplăcut să părăsească țara oameni valoroși. Dar, nu trebuie să facem o dramă națională din această situație, care se întâlnește pretutindeni pe glob. Să ne bucurăm că există libertatea de mișcare și fiecare individ are șanse de a-și împlini destinul. Aceasta nu înseamnă să nu ne preocupăm de crearea unor condiții mai bune aici, la noi în țară. Este,

însă, greu în perioada de tranziție. Dacă vor fi mai mulți bani, atunci vor fi și mai puțini cei care pleacă. Să fim realiști. Cu lozinci nu legi pe nimeni de "glic".

Ing. Victor Protopopescu,
proiectant principal, SC Procetel SA

Reglementări care își așteaptă rândul...

Hotărârea de Guvern cu privire la reorganizarea activității de cercetare a primit toate avizele necesare pentru a putea fi promovată. La data trimiterii la tipar a numărului de față se aștepta înscrierea ei pe ordinea de zi a Executivului. În privința acestui act normativ este de subliniat acordul exprimat și de federația sindicală de profil, federație, în general, extrem de critică cu conducerea ministerului. Se apreciază, în special, prevederile în virtutea cărora posturile de manageri ai institutelor de cercetare se vor ocupa prin concurs, eliminându-se - în acest fel - sistemul numirilor pe criterii discutabile. Sindicatele din cercetare, care au semnalat multe cazuri grave de încălcare a legilor - de la constituirea de firme căpușă de către unii manageri, până la deturmarea de fonduri - sunt convinse că soluțiile propuse corespund necesității de a se pune ordine și în acest domeniu.

În același timp, s-au formulat propuneri pentru simplificarea legislației care - în prezent - este extrem de complicată și conține multe inadvertențe. În mod deosebit, se așteaptă aprobarea normelor metodologice privind privatizarea institutelor de cercetare, norme care nu pot fi, însă, puse în aplicare fără o reglementare globală în materie de transfer al proprietății din sectorul de stat în cel privat.

tarea științifică

Să nu așteptăm totul de la stat

În mod categoric, actualul sistem de finanțare nu este bun. Consider că, în forma actuală, nu mai sunt rentabile institutele de cercetare și proiectare pentru că în viitor nu statul va fi principalul beneficiar al rezultatelor cercetării, ci firmele particulare interesate. În țările vest-europene, cercetarea se face în universități (în cel mai mare procent). În cadrul unor teze de doctorat se urmărește obținerea unor rezultate clare, specifice, punctuale și se finanțează doar acel obiectiv. Se scoate la concurs subiectul respectiv de cercetare și se urmărește ca, într-un interval de timp bine stabilit, să se obțină rezultatele scontate.

Cred că, în actualele condiții din țară, statul nu poate opri "exodul" de inteligență, pentru că nivelul de trai este principalul factor al fenomenului. Se poate face, totuși, ceva pentru a păstra în țară pe cei cu un grad foarte ridicat de inteligență (olimpici, spre exemplu), pentru care nu cred că un efort financiar onorabil din partea statului ar fi o problemă, având în vedere importanța acestei teme. În această situație deosebită consider că într-adevăr ar fi util un centru de cercetare finanțat de stat.

Nu cred că Planul național de cercetare este util în actuala formă. Planurile realiste sunt pornite, de fapt, de jos în sus, de la universități, institute de cercetare, unde doar câteva persoane cunosc exact situația. Din păcate, nu se pot corela rezultatele cercetării din diferite domenii, pentru că, deocamdată, nici nu există interes și pentru că procesul în sine ar fi destul de complicat. Fiecare domeniu ajunge la niște rezultate bune, dar care nu pot fi puse în practică datorită lipsei de colaborare.

**ing. Laurențiu Jianu -
Facultatea de Hidrotehnică - UTCB**

Accent pe sursele proprii

Experiența Institutului de Cercetări și Proiectări Miniere din Baia Mare (ICPM) este concludentă din mai multe unghiuri de vedere. Deși activează într-un domeniu a cărui activitate se restrânge continuu, inclusiv din motive obiective determinate de diminuarea rezervelor naturale, managerii de la ICPM au reușit să încheie contracte pentru conceperea de tehnologii nepoluante, pentru mărirea cantităților extrase de substanță utilă din zăcămint și să dezvolte o puternică activitate de microproducție (piese de schimb și subsansambluri specifice, dar și instalații de recuperare a metalelor prețioase din deșeuri), care permit ca 82 la sută din necesarul de finanțare să se obțină prin forțe proprii.

Una dintre cele mai interesante realizări este instalația de reproducere a reactivilor superiori de flotaj-xantație total nepoluantă, realizare care a atras după sine noi comenzi care anunță încheierea de noi contracte, dintre cele mai profitabile.

Să existe și să se respecte legea

Noi, inginerii, știm din proprie experiență că nimic nu poate să funcționeze bine în afara unor sisteme fiabile. Așa stau lucrurile și în cazul cercetării științifice. Reglementările în vigoare sunt greu de "cuplat". S-au adoptat în perioade diferite, s-au tot modificat și completat, iar astăzi este aproape imposibil să le dai de capăt. De aceea, s-ar impune să se facă o curățenie generală în legislație și să se adopte acte normative simple, cu reglementările strict necesare, nu stufoase, reglementări care să prevadă obligatoriu și cât la sută din PIB se aloca cercetării științifice. Cred că, indiferent de nivelul PIB, circa 5 la sută reprezintă "cota" minimă care ne poate apropia de optim. Cei 0,5 la sută din prezent (care - pe deasupra - nici nu se respectă) reprezintă, iertată să-mi fie aprecierea - curată bătaie de joc. Prin urmare, să se facă o lege bună, inclusiv cu consultarea noastră și să se respecte. Atunci va exista un mediu stabil, credibil și nici exodul creierelor nu va avea proporțiile din prezent.

**ing. Gheorghe Tănase,
SC CESAR - Institutul de Proiectare în Industria
Automobilului - DACIA**

Relansarea economiei - cauză și efect

Este limpede că fără redresarea economiei nu va fi posibilă sprijinirea efectivă a cercetării științifice. Chiar dacă s-ar aloca din PIB 10 procente, faptul că produsul intern brut pe locuitor este, în medie, de 5-6 ori mai mic decât în țările Uniunii Europene, în care vrem să ne integrăm, arată că în mărime absolută nu se obține mare lucru. În același timp, cercetarea științifică poate să fie un factor decisiv în relansarea economiei. Avem de-a face aici cu o relație între cauză și efect în dublu sens.

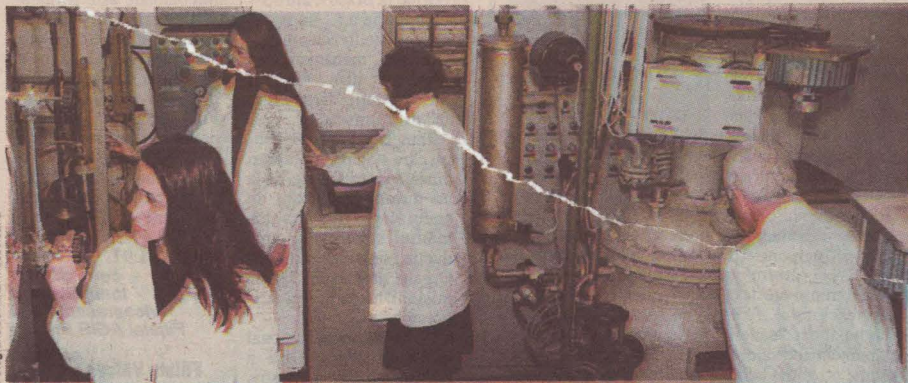
Acum, dacă aprofundăm tema, constatăm că multe disfuncționalități au apărut și se amplifică din cauze multiple, începând cu cadrul legislativ. După opinia mea, este mai urgentă ca orice adoptarea unei Legi a cercetării științifice la standardele Uniunii Europene. Dacă ar exista o astfel de lege, cercetarea n-ar mai fi supusă efectelor "ciclului politic", "algoritmului" care - s-o spunem deschis - a adus mari prejudicii prin modul în care a funcționat, în 1997, Ministerul Cercetării și Tehnologiei.

Modalitatea de finanțare pe bază de proiecte este, in-

Transferul de tehnologie

Nu cercetarea științifică suferă, ci sistemele mari, greoaie, mastodontice, acele unități în care numai 3-10 cercetători sunt autentici. Tocmai pe această cale s-a produs o mare risipă a banului public. În ultimii 4-5 ani s-au investit zeci de miliarde de lei și, cu toții, ne-am întrebat: de ce nu se încheie bucla cercetării? De ce inputul este foarte bun - avem peste 480 de unități de cercetare în cele trei sectoare: învățământul superior, Academia Română și Ministerul Cercetării și Tehnologiei - dar rezultatele concrete pe piața românească întârzie să apară? Avem, pe de acum, peste 500 de tehnologii "la cheie" care stau în sertare. Și, pe de altă parte, avem agenți economici care sucombă din lipsa noilor tehnologii. Avem IMM-uri care dispar pentru că nu se încheie bucla cercetării. Pentru că transferul și valorificarea complexă a rezultatelor nu au constituit o politică de stat. Iată că, acum, Planul național de cercetare, axat pe programe, pe proiecte, cu solicitarea îndeeșei a nucleelor mici, dar dinamice, adaptabile din mers exigențelor economiei de piață, va conduce - ca politică de stat - la transferurile necesare de tehnologie.

**prof. dr. Nicolae Naum,
director general în Ministerul Cercetării și Tehnologiei**

Fotografie de Mihai Muculescu

discutabil, corectă. Numai că nu trebuie să se exagereze. Uneori este foarte importantă preservarea unui personal de înaltă calificare. De asemenea, lucrurile se pun în mod diferit în privința cercetării fundamentale și în cazul dezvoltării și proiectării. Nu trebuie să se acționeze dogmatic, ci de la caz la caz.

**ing. Ioan Anghel,
director general al SC MITO - București**

Cu fața la economie

Degeaba vom discuta despre posibilitatea scoaterii din impas a cercetării științifice dacă nu ne vom adapta rapid la cerințele reale ale economiei, în condiții de piață liberă. Este foarte important ca Planul național de cercetare științifică să fie corelat cu prognozele economice (dacă există și sunt valabile), dar mai important este ca managerii fiecărui institut să găsească deusele necesare. La noi, prea se așteaptă să vină potențialul beneficiar să ne facă multi-doritele comenzi. Trebuie ca noi să ne îndreptăm spre acești beneficiari posibili. O spun nu din considerente teoretice; în institutul nostru s-a creat compartimentul specializat pentru atingerea dezideratului amintit și lucrurile au început să se amelioreze. O spun, în cunoștință de cauză, deoarece conduc Oficiul de legături industriale, care are scopul la care m-am referit.

Aș mai aminti necesitatea adoptării, în timp cât mai scurt, a Statutului cercetătorului, instrument de neînlocuit pentru asigurarea rolului care i se cuvine în societate.

Trebuie să rezistăm și noi mediului concurențial, în caz contrar nu găsim nici o justificare existenței atâtor și atâtor institute, subvenționate de stat și a căror activitate are doar firave legături cu economia, cu ceea ce se numește "comanda socială".

**ing. Viorel Liviu Albulescu,
SC ZECASIN SA**

Considerentele expuse în aceste pagini - departe de a epuiza temele esențiale ale domeniului abordat - reprezintă, credem, o sursă serioasă de reflecție. Destinul cercetării științifice românești nu ne poate fi indiferent nouă, inginerilor, oameni care am constituit, totdeauna, vârful de lance al creației în acest domeniu fără de care nu poate să fie vorba despre progres și bunăstare. Este timpul unei abordări profesioniste a modalităților de ieșire din situația gravă în care se află cercetarea în țara noastră. Nu trebuie să inventăm nimic în această privință. Crearea unui mediu concurențial real și stimularea activității printr-o politică de stat modernă, așa cum se petrec lucrurile în țările dezvoltate, constituie pilonii pe care se poate înălța o construcție solidă, profitabilă. Încheiem cu această idee optimistă întrucât - cel puțin - resursele umane de care dispune țara noastră îndreptățesc o astfel de concluzie.

**Pagini realizate de Bogdan Ambrozie,
Alexandru Brateș și Adrian Costeanu**

**În numărul viitor:
Inginerii și privatizarea**

Conferința Națională de Metalurgie

Metalurgia salvează România! Această convingere a specialiștilor s-a reflectat în cele peste 200 de comunicări ce au fost înscrise în programul celei de a V-a **Conferințe Naționale de Metalurgie**, cu participare internațională, ce și-a desfășurat lucrările în perioada 28-30 septembrie a.c.

"Privatizarea ca soluție pentru păstrarea unei structuri industriale a siderurgiei românești" a fost punctul de vedere al domnului **Sorin Dimitriu**, ministrul privatizării la acea dată. Domnul **Petru Ianc**, director general de strategie în Ministerul Industriei și Comerțului și-a pus întrebarea: "Siderurgia românească - restructurare sau privatizare?" Domnul **Mircea Dobres-**

cu, directorul general al Institutului de Cercetări Metalurgice, a optat pentru "Promovarea principiilor moderne privind calitatea în contextul restructurării pieței interne a produselor și serviciilor din metalurgie". "Reformă și modernizare în cercetarea din metalurgia metalelor neferoase" a fost comunicarea domnului **T. Velea**, director general al IMNR.

Ponderea importantă pe care produsele metalurgice o au în totalul exporturilor României a făcut ca marea majoritate a specialiștilor din metalurgie să fie preocupată de satisfacerea cât mai pleneră a doleanțelor clienților. Se impune trecerea de la conceptul "să vindem ceea ce producem" la o manieră nouă de gândire, chiar și

în metalurgie: **să producem ceea ce se cere**. Deci, calitatea produselor trebuie să stea pe primul plan.

Reducerea consumurilor și, deci, a costurilor de producție a fost cea de a doua direcție majoră ce s-a reflectat în comunicările de la această conferință. Reducerea consumurilor energetice, a consumurilor de materii prime și materiale, dar și de forță de muncă, în contextul restructurării industriei metalurgice au făcut obiectul a numeroase realizări tehnice noi, apte pentru a fi generalizate.

Ecologizarea proceselor metalurgice s-a regăsit, de asemenea, într-un număr mare de comunicări (dintre care una premiată). Mai ales tinerii cercetători și tehnologi au prezentat

soluții ingenioase.

Ca o caracteristică ce s-a impus cu acest prilej a fost realizarea de creații tehnice de către colective largi de cadre universitare, împreună cu cercetători din institute și tehnologi din întreprinderi utilizatoare.

Din discuții s-a mai desprins necesitatea de a crește rolul activității de marketing pentru asigurarea de comenzi în prezent, dar mai ales pentru a putea asimila din timp produse metalurgice ce se vor cere, de exemplu, pentru căi ferate rapide, gazoducte și oleoducte, autostrăzi, ca să cităm doar câteva exemple din numeroasele de acest gen discutate la conferință.

Gh. Moraru

Șantier abandonat?

(Urmare din pag.1)

lucrărilor se face în câteva luni bune și cu cheltuieli deloc nesemnificative. Este nevoie de specialiști pentru asigurarea permanentă a echipamentelor a căror montare nu este terminată, pentru stabilirea măsurilor detaliate de conservare. Există suporturi temporari, care nu sunt gândiți pentru o "existență" mai mare de două-trei luni. Ei trebuie înlocuiți/înlocuiți/înlocuiți, de la caz la caz. Este nevoie de o evaluare inginerescă. Exemple: compensatorii (nemonțai) ai conductelor de abur viu, aflați pe o platformă la 32 m, platformă pe care se mai află tronsoane de conducte cvasi-părăsite, în clădirea reactorului. Acestea nu sunt asigurate împotriva posibilei "căderi" peste generatorii de abur echipamente ce valorează zeci de milioane de USD. Trebuie pregătite echipamentele și materialele pentru conservare îndelungată, conform unei anumite strategii, care încă nu există. Trebuie procurate materiale suplimentare de conservare îndelungată. A nu proceda astfel înseamnă a crea condițiile pentru degradarea iremediabilă a echipamentelor, în valoare de milioane și zeci de milioane de dolari. De ce nu se procedează astfel? Pentru simplul motiv că oficial nu s-a decis încă "trecerea în conservare".

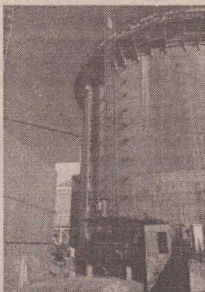
Specialiștii străini au fost trimiși acasă brutal, după ce în ultimii doi ani au fost folosiți mult sub capacitate. În acești ani s-au putut cheltui zeci de milioane de USD cu acești specialiști străini (care au supervizat progrese minore ale șantierului) și astăzi nu se mai pot cheltui câteva zeci de mii de USD pentru a-i susține încă două-trei luni, pentru ca să asiste o pregătire a conservării "ca la carte", utilizând din plin, cel puțin aici, experiența lor?

Este evidentă și revoltătoare lipsa factorului decizional, a unei fermități pentru oprirea lucrărilor sau demararea lor "în forță". Nu se ia o decizie de oprire a lucrărilor/trecere în conservare (probabil nimeni nu are curajul să o facă), în schimb se procedează tacit la demobilizarea practică.

În ciuda numeroaselor declarații pro-nucleare ale diverselor personalități politice, în ciuda declarării, prin HG nr. 35/97 a Unității 2 de la CNE Cernavodă drept obiectiv economic strategic, de importanță națională, în ciuda unui număr apreciabil de studii românești și străine ce demonstrează fără echivoc necesitatea, oportunitatea și eficiența Unității 2, în ciuda bunului simț, deci, degradarea continuă și asistăm practic la abandonarea Unității 2.

De asemenea, asistăm la abandonarea de facto a negocierilor cu partenerii externi tradiționali (AECL-Canada și Ansaldo-Italia). Cu aceștia se poartă negocieri "a la Panmunjong", cu întâlniri o dată la câteva luni, fără realizarea de progrese notabile.

(Continuare în nr. viitor)

Puls AGIR • Puls AGIR • Puls AGIR • Puls AGIR •

Filiala Brașov

● Simpozionul Național cu participare internațională "PRASIC '98" - Proiectare Asistată de Calculator - ediția a VI-a - va avea loc la Brașov, între 5-7 noiembrie a.c., în organizarea Catedrei de organe de mașini, mecanisme și robotică din cadrul Universității "Transilvania" din Brașov.

Temele principale, pentru care s-au primit lucrări din țară și străinătate, de la un număr important de specialiști din învățământul superior și producție, sunt: Mecanisme; Organe de mașini; Transmisii mecanice și Tribologie.

● Simpozionul Național de Robotică, ediția a XIV-a, are loc la Brașov, între 5-7 noiembrie a.c., sub egida Asociației de Robotică din România, având ca organizatori principali Catedra de organe de mașini, mecanisme și robotică de la Universitatea "Transilvania" din Brașov și Filiala Brașov a ARR. Tematica acestei ediții se axează pe: Structura, cinematica și

dinamica roboților; Acționarea, comanda, controlul și programarea roboților și Construcția și implementarea roboților.

Concomitent cu aceste simpozioane este organizată expoziția "INFO-CAD și Robotică", care are printre organizatori și Asociația Generală a Inginerilor din România - Filiala Brașov și la care participă firme reprezentative din Brașov, cu ultimele noutăți hard și soft.

Informații suplimentare puteți obține la telefon 068 41 29 21/182 sau 068 18 91 97.

conf. dr. ing. Ionel Starețu, vicepreședinte al Filialei AGIR Brașov

Filiala Vâlcea

Pe data de 14 septembrie a.c. a avut loc la Rm. Vâlcea o întrunire a membrilor Filialei AGIR Vâlcea, la Clubul Regiei Autonome de Drumuri și Poduri Rm. Vâlcea, cu prilejul sărbătoririi Zilei Inginerului din România, organizată de Filiala AGIR Vâlcea. Au fost prezenți la întrunire

autorități locale, televiziunea locală Vâlcea 1, precum și un reprezentant al ziarului local "Curierul".

A fost făcută o scurtă trecere în revistă a activității Filialei AGIR Vâlcea de la înființare până în prezent, apoi ing. **Ioan Sahinian** a susținut cu foarte multe amănunte tema "Viața și activitatea academicianului profesor inginer **Anghel Saligny**", care a fost însoțită de un exponat filatelice cu aceeași temă. Au putut fi admirate mărci, plăcuțe și ștampile emise începând cu anul 1913 și până în 1995, când s-a sărbătorit centenarul Podului Carol I dintre Fetești și Cernavodă.

Sponsorii manifestării au fost SC Comexpro SRL și SC Befac SRL, ai căror patroni sunt membri AGIR.

ing. **Toma Florică**, președintele Filialei AGIR Vâlcea

Filiala Timiș

În perioada 15-16 octombrie a.c., Universitatea Politehnică din Timișoara a aniversat 75

de ani de la înființarea Laboratorului de rezistența materialelor.

Această aniversare a fost marcată prin reuniunea lunară a Biroului executiv al Consiliului AGIR, care a fost găzduită de Facultatea de Mecanică a UPT.

Tot cu acest prilej, Senatul Universității Politehnice din Timișoara, în semn de apreciere a mulți ani de activitate inginerescă și didactică, a decernat titlul de Profesor onorific domnului dr. ing. **Eur Ing Mihai Mihăiță**, președintele AGIR.

O asemenea aniversare nu putea fi mai bine sărbătorită decât în acordurile lui Bach, Vivaldi, Ciprian Porumbescu și Hayden, ale Orchestrei Simfonice a Inginerilor, sub bagheta inimosului său dirijor, prof. dr. ing. **Petru Ghenghea**, el însuși absolvent al Politehnicii timișorene.

Mulțumim și pe această cale conducerii Filialei Timiș a AGIR pentru călduroasa primire în orașul de pe malurile Begăi.

Eur Ing Luminița Scurile

Ce face inginerul?

Lucrând în domeniul instruirii, am întrebat până acum peste 700 de tineri absolvenți ai politehnicilor din București, Iași, Cluj și Timișoara cum se numește unitatea de învățământ superior pe care au absolvit-o.

Mi-au răspuns ferm: Universitatea Politehnică București, Iași, Cluj și Timișoara.

Am revenit: Și înainte cum se numea?

Răspuns: Institutul Politehnic.

Am punctat: Care este deosebirea?

N-am mai primit nici un răspuns. Nu se știe diferența dintre Institutul care era înainte de 1990 și Universitatea care este acum.

De fapt, ce învață inginerul și ce face inginerul? In-

ginerul, în întreaga lume, după absolvire devine cercetător (la o unitate de învățământ, la o firmă sau la un laborator special finanțat de stat) sau intră în activitatea de producție. În ambele cazuri - și mai ales în cel de al doilea - el este **manager**. Adică? Are la dispoziție resurse și i se precizează obiective de atins într-un anumit termen.

Institutul dinaintea de 1990, rupt de lumea vestică, pregătea inginerul doar tehnic, de fapt politehnic. Bine, și cu resursa umană cine lucra? Partidul! Deci tovarășul de la cadru.

După 1990, toate unitățile de învățământ tehnic superior au trecut, și în țara noastră, la denumirea de Univer-

sitate Tehnică. Adică?

Răspunsul îl găsim în cursul domnului prof. dr. **Helmut Böhme**, președintele Universității Tehnice din Darmstadt, rostit cu ocazia sărbătoririi a 20 de ani de colaborare între Universitatea Politehnică București și cea din Darmstadt: "Doar prin introducerea în programă a științelor umaniste, a limbilor străine, poate deveni școala tehnică superioară (Politehnică) o Universitate" și continuă "... Politehnică va avea propriile departamente de economie, drept, umanistică și limbi străine".

Deci, tot ceea ce trebuie pentru un bun manager.

Trebuie să mai spun că am asistat la multe ședințe în care

se discutau programe strategice, inginerii fiind majoritari. În nici o ședință nu s-au analizat însă măsurile pentru resursele umane, legat de viitoarele tehnologii. Din această cauză Societatea Inginerilor din Telecomunicații întinde o mână inginerilor, organizând un curs de **Managementul resurselor umane**.

Cursul se desfășoară pe un an universitar octombrie-iunie, în fiecare luni, de la 13,00 la 14,30, în sala AGIR din Bdul Dacia 26. Inscrcri zilnice la sediul AGIR din Calea Victoriei 118 sau în ziua ședinței, la sala din Bdul Dacia 26.

Informații suplimentare la telefon 092 247 233.

ing. **Adrian Moraru**, vicepreședinte S.I.Tc.

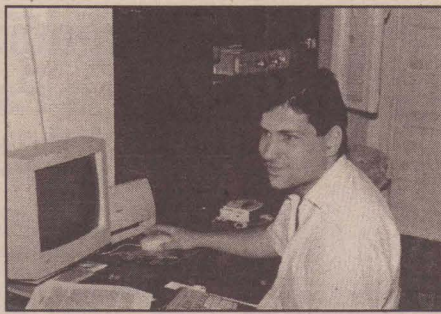
Încă un pas spre Informatizarea societății românești

Conferința de presă din 8 octombrie a.c. de la Palatul Elisabeta din Capitală a avut un caracter inedit, marcând practic constituirea Asociației Naționale a Întreprinderilor de Software - ANIS. Înființată ca persoană juridică de drept privat, neguvernamentală, nonprofit și apolitică, ANIS este o organizație profesională care are ca obiective: crearea unui cadru cât mai stimulativ pentru producătorii din industria de software din România; dezvoltarea la capacitatea reală, posibilă, a pieței românești pentru produsele software; încurajarea exportului de software și promovarea industriei de profil din România pe plan internațional; realizarea unui parteneriat pro-

fitabil cu societatea românească, în scopul susținerii procesului de informatizare a economiei, ca resursă pentru reforma economică și socială.

Prin acțiunile sale, ANIS - care include peste 30 de firme românești și străine - va contribui la afirmarea țării noastre ca unul din liderii regiunii în domeniul software, ca un exportator mondial recunoscut pentru servicii software și care oferă produse software de nivel internațional.

Obiectivele ANIS vor fi realizate prin: întreținerea unei relații strânse cu Președinția, Parlamentul și Guvernul României în elaborarea și aplicarea politicilor naționale în domeniul TIC, cu colabora-

rea Asociației pentru Tehnologia Informației și Comunicații - ATIC - și Asociația Română pentru Industria Electronică și Software - ARIES; marketing și relații internaționale; pregătirea și instruirea personalului; lupta continuă împotriva pirateriei, a utilizării clandestine a produselor software, în colaborare cu BSA; calitatea ridicată la produse, servicii și soluții livrate utilizatorilor; consultanță, prin crearea și actualizarea bazei de date cu informații despre activități legate de software utile întreprinderilor românești cât și companiilor străine interesate.

ANIS va promova accesul industriei software la proiectele naționale și internaționale de cercetare în domeniul tehnologiilor software și va promova alocarea de fonduri în acest domeniu.

Pot deveni membri ANIS persoanele juridice și fizice care îndeplinesc prevederile din statutul asociației și sunt validate de către Colegiul Director.

ANIS are sediul la S.C. "Softwin" - București, str. Măgurea nr. 20, sector 1. Președintele Colegiului Director a fost ales dl Vlad Tepelea, director general al firmei Algoritma.

ing. Ion Rozanide

Doctorat în managementul calității

Managementul calității - de la fundamentele sale teoretice, până la metodologiile și procedurile concrete de implementare a componentelor unui sistem de asigurare a calității - începe să constituie și pentru specialiștii și managerii români un domeniu de real interes pentru formarea și specializarea lor postuniversitară, dar și calea de urmat pentru asigurarea cadrului conceptual, planificarea și organizarea activităților referitoare la calitate,

în preocuparea lor de a asigura creșterea calității produselor și a competitivității firmelor la care lucrează.

Între oportunitățile de instruire existente, prezentăm în acest număr pe cele oferite de sistemul de pregătire postuniversitară al Catedrei de merceologie și managementul calității din cadrul Academiei de Studii Economice (ASE) - București, care cuprinde, pe lângă studiile aprofundate (sau de masterat) în "Managemen-

mentul calității" și studii de specializare postuniversitară prin cursuri profilate ("Managementul calității și Asigurarea calității și protecția consumatorilor").

Ambele tipuri de pregătire se desfășoară pe durata unui an de studiu, asigurând absolvenților (care doresc) accesul la examenul de admitere la doctorat (studii cu durata de 4 ani) în "Managementul calității".

Absolvenții care promovează sistemul de teste și probe de verificare și își

sustin cu succes lucrarea finală în fața unei comisii acreditate, beneficiază de un Certificat de studii de specializare universitară în domeniul respectiv, eliberat de Academia de Studii Economice și recunoscut de Ministerul Educației Naționale.

Pentru informații suplimentare privind înscrierea la cursuri, cuantumul și modalitatea de plată a taxelor de școlarizare, cei interesați se pot adresa la Departamentul de Studii Universitare și Academice (DSPA) - ASE, dna Dorina Nicolescu - la telefonul (01)647.21.05 (între orele 8-13) și (01)650.63.60 (între orele 19-21) sau la fax (01)659.63.05 - Decanatul Facultății de Comerț.

Urgențe. Cu toate că a dat asigurări că nu va repeta "metodele" Guvernului Ciurbea, actualul Cabinet a început o dată cu reluarea sesiunii parlamentare de toamnă - să emită, în serie, ordonanțe de urgență, invocând în sprijinul deciziilor sale situațiile de excepție care au apărut între timp. Lăsăm cititorilor "plăcerea" de a aprecia motivația prin menționarea obiectului câtorva ordonanțe de urgență: reglementarea regimului zonelor defavorizate, stabilirea prețurilor pentru produse și servicii din cadrul activităților care reprezintă monopol natural, finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova, modificarea și completarea unor reglementări privind accizele și TVA, introducerea temporară a unor suprataxe vamale la importul de bunuri, execuția creanțelor bugetare, acordarea licențelor de instalare și operare a rețelelor GSM, ratificarea acordului european privind colaborarea transfrontaliară.

La început de drum. A demarat activitatea Consiliului Economic și Social - organism legal de parteneriat, de dialog între reprezentanții guvernului, ai sindicatelor și ai patrona-

SPAȚII ALE ACȚIUNII INGINEREȘTI

● **Fiscalitate.** Un puternic conflict a izbucnit între senatori și guvernanti cu prilejul dezbaterii proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență nr. 91/1997 referitoare la investițiile directe. Senatul a aprobat - cu o surprinzătoare unanimitate - numeroase facilități de ordin fiscal, începând cu scutirea de impozit pentru profitul reinvestit și terminând cu scutiri și reduceri de TVA și taxe vamale pentru importul de echipamente și utilaje destinate aportului de capital social și tehnologizării. Guvernul consideră că, în acest fel, se diminuează de circa 3500 miliarde de lei veniturile bugetare, ceea ce pune sub semnul întrebării posibilitatea efectuării cheltuielilor prevăzute pentru învățământ, sănătate, apărare, ordine publică etc. Se așteaptă verdictul comisiei de mediere pentru eventuala armonizare a pozițiilor.

● **Promisiuni.** După reîntoarcerea premierului Radu Vasile de la Washington - unde a reușit să convingă conducerea FMI și Băncii Mondiale să reia negocierile cu țara noastră - la București au venit numeroși reprezentanți ai celor două organisme financiare internaționale. Ei au făcut promisiuni oficiale în sensul facilitării procesului de încheiere a unui acord stand by cu FMI și a unor aranjamente FESAL și ASAL cu Banca Mondială. Așa cum evoluează lucrurile, se anticipează că aceste acorduri vor fi încheiate până la finalul acestui an.

● **Urgențe.** Cu toate că a dat asigurări că nu va repeta "metodele" Guvernului Ciurbea, actualul Cabinet a început o dată cu reluarea sesiunii parlamentare de toamnă - să emită, în serie, ordonanțe de urgență, invocând în sprijinul deciziilor sale situațiile de excepție care au apărut între timp. Lăsăm cititorilor "plăcerea" de a aprecia motivația prin menționarea obiectului câtorva ordonanțe de urgență: reglementarea regimului zonelor defavorizate, stabilirea prețurilor pentru produse și servicii din cadrul activităților care reprezintă monopol natural, finanțarea unor acțiuni de integrare economică și culturală între România și Republica Moldova, modificarea și completarea unor reglementări privind accizele și TVA, introducerea temporară a unor suprataxe vamale la importul de bunuri, execuția creanțelor bugetare, acordarea licențelor de instalare și operare a rețelelor GSM, ratificarea acordului european privind colaborarea transfrontaliară.

La început de drum. A demarat activitatea Consiliului Economic și Social - organism legal de parteneriat, de dialog între reprezentanții guvernului, ai sindicatelor și ai patrona-

tului. În timp foarte scurt, Consiliul a dat avize la nu mai puțin de 20 de proiecte de lege, avize care cuprind propuneri importante de îmbunătățire. Menționăm, între altele, avizele referitoare la proiectele de acte normative privind reglementarea conflictelor colective de muncă, sistemul de pensii, asigurările sociale de sănătate, constituirea Ajutorului de Stat, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Ocupare și Formare Profesională. Avize negative au fost date la propunerea legislativă referitoare la înființarea Universității de stat cu predare în limba maghiară de la Cluj-Napoca și la două propuneri legislative privind modificarea Legii fondului funciar.

● **Restructurare.** S-a căzut de acord între guvern și sindicatele miniere ca programele de restructurare a Regiei Autonome a Huilei să fie elaborate în comun, în așa fel încât închiderea unor exploatare și restrângerea activității altora să fie precedate de măsuri de acompaniament social pentru a se asigura locuri de muncă personalului disponibilizat. Se preconizează ca acest plan să fie definitivat până la începutul lunii decembrie a.c.

● **Proiect.** Domnește, încă, o pronunțată stare de confuzie în legătură cu termenul limită la care va fi prezentat Parlamentului proiectul de buget pe anul 1999. În conformitate cu prevederile legale, acest moment trebuia să se "consume" până la 10 octombrie a.c. Declarațiile contradictorii ale primului ministru, ministrului finanțelor, președinților comisiilor parlamentare cu profil economic nu permit să se întrevadă finalizarea proiectului înainte de reorganizarea radicală a Guvernului, astfel încât, prin stabilirea noului număr și noii structuri a ministerelor, să se clarifice situația ordonatelor principale de credite.

● **Investiții străine.** Cele mai recente date referitoare la investițiile străine directe și de portofoliu în țara noastră indică suma totală de 4,5 miliarde de dolari. Investițiile directe subscrise sunt de 3,4 miliarde de dolari, cu mult sub volumul înregistrat în țările vecine, cu excepția Bulgariei. Dată fiind această situație, să propunem numeroase măsuri suplimentare pentru atragerea de investitori străini, măsuri în centrul cărora se află facilitățile de ordin fiscal și simplificarea procedurilor de înmatriculare a firmelor. Pe primul loc între cele 175 de state ai căror cetățeni au făcut investiții în România se situează Olanda, cu 484,2 milioane de dolari; urmează Franța, cu 465,1 milioane de dolari și Germania, cu 403,6 milioane de dolari.

Persoanele puțin mai "aje" își amintesc, cu certitudine, de relațiile tovarășești stabilite de Ceaușescu & Co cu câțiva lideri arabi precum Iaser, Sadam, Moamer... În acest context aparuse un banc lingvistic: Cum se spune în limba arabă "societatea socialistă multilateral dezvoltată"? Și se răspundea, dacă interlocutorul nu știa, cu cuvântul din titlu...

În primii ani ai guvernării Văcăroiu, pe când eram consilier al Confederației Naționale Sindicale METAL din România, am participat, la Palatul Victoria, la una din întâlnirile guvernărilor cu liderii sindicali, pentru a informa referitor la indexarea salariilor. Guvernării ziceau 7,2%, liderii sindicali voiau 9,5% și creșterea salariului minim pe economie la nivelul... Și de aici o întreagă teavatură. Într-un final, am reușit să iau cuvântul și am spus ceva de genul acesta: "Dumneavoastră vreți să indexați salariile și noi să zicem că apreciem această intenție ca foarte bună. Dar mâine, guvernatorul Mugur Iăsescu îmi umblă iar în buzunar, cu ajutorul raportului leu/dolar, iar Fondul Proprie-

Harababura

țării de Stat se comportă ca un stat în stat. Cine guvernează, de fapt, în țara aceasta? Chiar nu se pot coordona politicile, nici măcar, ale principalelor instituții de stat? Și spun acestea pentru că, de altfel, peste trei luni ne vom întâlni din nou aici: dumneavoastră veți zice din nou 9,5%, noi vom cere mai mult și așa mai departe..."

Precum se știe, coordonarea nu s-a făcut, în schimb s-au făcut indexări și compensări. Au rezultat inflație, scăderea puterii de cumpărare, creșterea stocurilor, falimentarea unor producători, șomaj... Și aceasta, în principal, pentru că nu se vrea, la anumite nivele, o coordonare a politicilor cu scopul relansării economiei naționale.

După preluarea puterii politice de către actuala coaliție, o mare parte a populației (naivii) începuseră să spera. Restructurarea era cuvântul la ordinea zilei. Ni s-a cerut să facem un program până în anul 2002. Am făcut, cu toată responsabilitatea, un

program care să-l satisfacă și pe domnul "prim-ministru" Poull Thomsen.

Când credeam că putem face o treabă bună, pe baza celui plan, iacă-l pe domnul Ciurmar pe post de ministru al industriei și comerțului. Imediat ni s-a cerut alt plan, nu în cinci ani, ci în trei. Și am luat-o de la început. Dar varianta "în 3 ani" nu convenea F.P.S.-ului. Ni se făceau observații de genul: "Ce, mă? Credeți că aici e treaba aia cu îndeplinirea cincinalului în patru ani jumate?" Era clar că erau interese diferite la nivelul F.P.S.-ului față de cele ale ministrului. Iar noi, slugă la doi stăpâni. Cerințe de la amândoi, iar bani de la nici unul pentru restructurare.

Și când să zicem că "am împacat și capra și varza", iată că a apărut și lupul, adică noul Minister al Privatizării, care de fapt reprezintă un alt grup de interese. Iar varza nu mai este varză, ci "varză de Bruxelles", fiindcă este un alt ministru al comerțului și industriilor,

cu ochelari de altă culoare politică.

În același timp, mari companii fuzionează și sunt exemple celebre din aproape toate ramurile economiei, de la producătorii de automobile până la bănci (inclusiv), iar noi trebuie să ne "destrucurăm". Așa s-a ajuns ca valoarea de piață a IMGB-ului să fie "un leu" și aceeași valoare să fie dată ca soluții și pentru alte întreprinderi zise "fără perspective". Dar dacă apare un "Luck Oil", cum de apar și perspective?

În aceste întreprinderi, ca și în întreaga economie românească, este partea de muncă pentru societate a românilor, acumulată pe parcursul zecilor de ani predecembriști, iar după acel decembrie, grupurile de interese au tulburat apele ca să poată pescui în voie: care un Laminorul Foșani, care un Petrolul sau un Asos.

Nu vreau să închei înainte de a spune că sunt puse bazele teoretice ale haosului determinist; s-au făcut și unele aplicații. Trebuie să ne mobilizăm și noi pentru o aplicație.

Gh. Moraru - Galați

Forum informatic la IFABO '98

ifabo '98

În perioada 29 septembrie - 3 octombrie a.c. s-a desfășurat cea de a V-a ediție a "Tărgului Internațional specializat în Tehnica de Calcul, Software, Electronică, Telecomunicații și Birotică - IFABO București", organizat la Palatul Parlamentului, de către Export-Consult Romania, reprezentanta prestigioasei Messe Wien - Austria.

Un adevăr evident a fost deja confirmat la actuala ediție IFABO '98: piața IT din România continuă să fie o piață extrem de concurențială, în care acționează aproape toate marile companii și firme de tehnologie informatică și comunicații din întreaga lume.

Prețurile mai reduse, oferta masivă cu cele mai performante produse și tehnologii de vârf în domeniu demonstrează că în România este o mare cerere de soluții IT în cele mai diverse sectoare de activitate. Din aceste considerente, prezența a peste 230 de firme din 17 țări a constituit o ilustrare, prin gama de produse, servicii și tehnologii oferite, că IFABO '98 a fost conceput ca un "tărg de soluții".

Mari producători de hardware și furnizori de PC-uri, stații de lucru, servere și subsisteme de sto-

care și prelucrare din industrie, învățământ, cercetare-proiectare și servicii, au oferit o gamă diversificată de soluții și aplicații, cele mai performante sisteme de operare, o gestiune și un control superior ale rețelelor de calculatoare în continuă dezvoltare, contribuind la integrarea eficientă a intranetului cu Internetul.

Centralele telefonice digitale pentru operatori publici, sistemele de telefonie celulară GSM și PMR, centralele telefonice de instituții, terminalele telefonice inteligente și sistemele de transmisiuni voce, date, imagini sau echipamente pentru diferite industrii au conferit sectorului aferent tehnologiilor de comunicații un statut prioritar în procesul de ofertare și negocieri pentru viitoare acțiuni de parteneriat și cooperare internațională.

Succesul acestei ediții a fost asigurat și de aportul major al Asociației pentru Tehnologia Informației și Comunicații - ATIC - prin organizarea unei ample acțiuni - Forum IFABO '98 - concretizată prin prezentarea de comunicări și dezbateri în fața unui numeros public și specialiști ce activează în cele mai diverse sectoare.

Lucrările Forum-ului au debătut teme precum:

- Tehnologia informației - soluții bancare, baze de date de dimensiuni mari, sisteme de tarificare-facturare, furnizarea de servicii Internet;

- Telecomunicații - infrastructuri de comunicații, furnizori de echipamente și servicii;

- Presa de specialitate și piața IT&C, agenții de media, agenții de publicitate, trusturi de presă;

- Prezentări de firmă și lansări de produse.

Momentul de vârf al Forum-ului l-a constituit dezbaterile publice "Tehnologiile informatice - soluția de relansare economică", în prezența numeroaselor personalități reprezentând Parlamentul României, Guvernul României, instituții academice și alte organisme ce activează în domeniul TI și al comunicațiilor, precum și "Apelul pentru sprijinirea dezvoltării tehnologiilor informației și comunicațiilor în România", lansat de ATIC, adresat factorilor de decizie, document menit să promoveze numeroase inițiative și măsuri în domeniul TI, principal vector pentru construirea societății informaționale în România.

ing. Ion Rozanide

Organizația Internațională a Patronilor sprijină Patronatul Român

Pentru lărgirea și dezvoltarea relațiilor de colaborare între Patronatul Român și Organizația Internațională a Patronilor, în perioada 24-29 septembrie 1998, dr. Rolf Thüsing, vicepreședintele executiv al OIP, membru al Consiliului de Conducere al Confederației Asociației Patronale Germane, a efectuat o vizită de lucru în țara noastră, prima țară din Europa Centrală și de Est ce a fost vizitată de înaltul oaspete.

Dr. Rolf Thüsing a avut întâlniri cu președintele Patronatului Român, G.C. Păunescu, cu liderii organizațiilor patronale, membre ale P.R., cu primul ministru Radu Vasile, cu Alexandru Athanasu, ministrul muncii și protecției sociale, cu președintele senatului, Petre Roman și

în final cu președintele României, Emil Constantinescu.

Dr. Rolf Thüsing a declarat că OIP nu uită că acum 75 de ani, patronii români au fost printre puținii membri fondatori ai organizației, lucru ce obligă. De asemenea, domnia sa a examinat cu multă atenție sistemul economic românesc, semnalând marea potențial antreprenorial de care dispune țara noastră, cu condiția ca întreprinderile private să-și poată aduce contribuția reală la consolidarea bugetului de stat, concomitent cu efortul pe care Guvernul României trebuie să-l facă pentru finanțarea dezvoltării companiilor private și pentru asigurarea unei legislații stabile, care să permită elaborarea de programe sigure, pe termen lung.

Constatând că Patronatul Român se străduie să ofere soluții de redresare a sistemului economic românesc, dr. Rolf Thüsing a asigurat că OIP va acorda mișcării patronale din România asistență într-un amplu program de consultanță și dezvoltare, fiind convins de faptul că organizațiile patronale române pot spijini programele de reformă demarate de executiv.

Președintele Patronatului Român, dl. George Constantin Păunescu, a declarat: "Organizația noastră a înregistrat un mare succes urmare vizitei vicepreședintelui OIP, Rolf Thüsing; grație sprijinului constant de care ne bucurăm în mediile internaționale, OIP va sprijini România pe baza cunoașterii de către reprezentanții acesteia a realităților la zi din țara noastră. Domnia sa a sosit în România cu o ofertă clară de a sprijini activitatea Patronatului Român. Iată că rezultatele au și apărut".

ing. Ion Rozanide

Mai ieftin, mai repede, mai sigur

Acesta este principiul călăuzitor al activității Grupului TÜV Rheinland/Berlin Brandenburg Köln, care, prin fuziunea cu RW TÜV și TÜV Thuringia, va da naștere concernului TÜV WEST AG - cel mai mare concern de prestări servicii în domeniile siguranței, certificării calității și protecției mediului pe plan mondial.

În ziua de 13 octombrie a.c. - ultima zi a Tărgului Tehnic Internațional București, TIB '98 și cu o zi înainte de Ziua Mondială a Standardizării - în sala Titulescu din cadrul Complexului Expozițional Romexpo a avut loc deschiderea festivă în România a Reprezentantei Grupului TÜV Rheinland, oficial înscrisă la Ministerul Industriei și Comerțului în luna mai 1998.

Importanța și atenția acordată calității și protecției mediului au fost demonstrate de prezența la această manifestare a peste 200 de specialiști în calitate din societăți comerciale din toată țara, a reprezentanților organismelor de acreditare/certificare naționale, ai institutelor de cercetări și ai MIC și MCT, ai camerelor de comerț județene.

Reprezentanța TÜV Rheinland oferă partenerilor români servicii de consultanță și instruire în domeniul sistemului calității, pentru facilitarea îndeplinirii condițiilor de integrare în UE și promovarea exportului ținând cont de internaționalizarea economiilor și comerțului.

Reprezentanța, prin specialiștii săi, oferă:

1) Consultanță pentru proiectarea și implementarea sistemelor calității și sistemelor de management de mediu, pentru sisteme integrate de management, consultanță pentru construcții sudate, vase sub presiune și aparatură medicală;

2) Evaluări, încercări și instruire pentru controlul internațional al produselor, pentru știința materialelor și sistemelor de transport modern, pentru securitatea muncii;

3) Cursuri de instruire în domeniul calității și protecției mediului, finalizate cu diplome recunoscute internațional.

Totodată, reprezentanța TÜV abordează activități pentru clienți din diverse industrii, comerț, cooperare sau servicii, asigurând audit-uri de certificare a sistemelor de management și a produselor și instalațiilor tehnice.

Un punct deosebit în cadrul programului l-a constituit prezentarea noii strategii pentru certificarea produselor în strânsă legătură cu necesitățile clienților și pentru deschiderea de noi piețe: "Viziunea 2000".

Manifestarea a demonstrat încă o dată că economia românească se poate moderniza și poate fi performantă prin schimbarea mentalității privind calitatea (atât a produselor cât și a clienților), calitatea și certificarea produselor putând înlătura barierele din calea liberei circulații a produselor.

Calitatea nu este un moft, un lux, ci este o premisă pentru export, este un standard pe toate piețele internaționale, permițând înfruntarea concurenței.

ing. Deaconu Marian, SIT-AGIR

BINARY '98

Rectoratul Universității Politehnice din București a găzduit recent întâlnirea producătorilor de software din România, organizată de Asociația Română pentru Industria Electronică și Software (ARIES), împreună cu Institutul de Cercetări în Informatică (ICI) și Facultatea de Automatică și Calculatoare.

Au participat reprezentanți a 53 de firme producătoare de programe pentru calculatoare electronice, dar și pentru rețele de calculatoare ori sisteme complexe de monitorizare și automatizare. Au fost create condiții pentru ca fiecare firmă să-și prezinte oferta și să facă demonstrații pe monitor cu programele realizate.

Manifestarea s-a bucurat de atenția Ambasadei SUA, care a difuzat cu acest prilej lucrarea domnului Albert Gore, fost vicepreședinte al SUA, intitulată "Telecomu-

nications in an information age". De asemenea, personalități de marcă ale domeniului au onorat întâlnirea. Ca și în alte situații (saloanele de invenții din București, Iași și nu numai), am avut senzația lipsei beneficiarului. O piață, pentru ca să existe, are nevoie de cel puțin doi actori: producătorul (vanzător) și cumpărătorul (potențial utilizator), care a fost reprezentat aproape numai simbolic. Și în acest context mi-am permis să atrag atenția asupra necesității colaborării cu specialiști sau firme de marketing care să facă legătura dintre producător și potențialul utilizator. Impresionantă mi s-a părut risipa de inteligență a creatorilor români de programe antivirus, care nu prea "fac piață", în timp ce programul Windows '98 se vinde în România ca pâinea caldă.

În discuția purtată cu

domnul Mihai Dincă, director la ROMINFO, am abordat acest aspect al problemei și am înțeles că se fac eforturi pentru depășirea acestului și a stadiului. Domnul Florin Vrejoiu, vicepreședintele ARIES ("sufletul" întâlnirii), mi-a explicat că Asociația este mijlocul prin care comunitatea de afaceri românească a industriei electronice și software se poate adapta la mediul de afaceri și social românesc și poate modifica acest mediu în favoarea sa. Domnul Sorin Cristescu de la AEIC Craiova a prezentat colaborarea cu o firmă franceză care face difuzare internațională de soft. Suntem pe calea cea bună!

Cu acest prilej s-a difuzat și Catalogul Producătorilor de Software din România, în cadrul serviciilor oferite de ARIES.

Asociația Creatorilor în Tehnică (A.C.T.) este gata să colaboreze cu ARIES pentru că softul se vinde cel mai bine împreună cu hardul. În felul acesta, exporturile românești își pot crește valoarea proporțional cu cantitatea de soft (de bază) pe care o includ.

Gh. Moraru - Galați, secretar A.C.T.

Conform art. 205-206 C.P., întreaga răspundere juridică pentru conținutul articolelor revine exclusiv autorilor acestora.

Tipar: RH PRINTING S.R.L., Calea Plevnei nr. 114, sector 1, București, Tel.: 637.24.70

ASOCIAȚIA GENERALĂ A INGINERILOR DIN ROMÂNIA

UNIVERS INGINERESC

Colegiul director:
prof.ing. Aristide Dodu
prof.dr.ing. Dan Ghiocel
dr.ing. Mihai Mihăiță
ing. Viorica Anghel
Mocanu
prof.dr.doc.ing. Dumitru Teac
acad. Radu Voinea

Redactor-șef:
Alexandru Mărculescu
Colaboratori:
dr.ec. Teodor Brătes
ing. Ion Rozanide
ing. Mihai Olteanu
ing. Cristian Gută
ing. Georgiana Dumitru
Correspondenți:
ing. Gheorghe Moraru (Galați)
Eugen Răpă (Iasi)

Procesare texte:
ing. Gabriela Dumitrescu
Secretariat de redacție, paginatie computerizată:
Călin Georgescu
Producție-Difuzare:
Georgeta Pupezescu

Redacția:
Sediul central AGIR
Calea Victoriei, nr. 118
Telefon:
659.22.75, 659.41.60
Fax: 312.55.31